

การจัดการภัยพิบัติประจำปีขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร

อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

Pabuk Disaster Management of Pak Nakhon Subdistrict Administrative Organization, Muang District, Nakhon Si Thammarat Province

สุภัทรา อุนุพันธ์ ญัฐนิชา พลรัตน์ ธารินี จริยาปยุกต์เลิศ และ อุมาพร กาญจนคลอด *

Supattra Anuphan, Nutnicha Plirat, Tharinee Jariyapayuklert

and Umaporn Kanjanaklod *

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช,
80280

Public Administration Program, Faculty of Humanity and Social Science, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Nakhon Si Thammarat Province, 80280

*Corresponding author: E-mail: tharinee_jar@nstru.ac.th

(Received: September 9, 2019; Accepted: December 18, 2019)

Abstract: The purposes of this research are to study the Pabuk disaster management, to study affected factors of the Pabuk disaster management and to study the public's opinions on the Pabuk disaster management of Pak Nakhon subdistrict administrative organization, Muang district, Nakhon Si Thammarat province. The results indicated Pak Nakhon subdistrict administrative organization had completed the three periods of disaster management: prior to the public hazard, during the public hazard and after the public hazard. With the well-planned factors of disaster management of Pak Nakhon subdistrict administrative organization, the disaster management was in good outcome because the planning of disaster management will reduce the loss of life and property in that area. As a result of the operation in disaster management initiated the management system, there are the rules, regulations, procedures to follow before, during and after the disaster. The public's opinions on disaster management of Pak Nakhon subdistrict administrative organization, Muang district, Nakhon Si Thammarat province, are overall at a high level.

Keywords: Disaster management, Pabuk, Pak Nakhon Subdistrict Administrative Organization

บทคัดย่อ: การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการภัยพิบัติประจำปี ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการภัยพิบัติประจำปี และศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดการภัยพิบัติประจำปีขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร มีการจัดการภัยพิบัติทั้งก่อนเกิดสาธารณภัย ขณะเกิดสาธารณภัยและหลังเกิดสาธารณภัย ปัจจัยการวางแผนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการภัยพิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยปัจจัยด้านการวางแผน

ในการจัดการภัยพิบัติเป็นไปในทิศทางที่ดี เนื่องจากการวางแผนในการจัดการภัยพิบัติจะลดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ ส่งผลให้การดำเนินงานในด้านการจัดการภัยพิบัติมีระบบในการบริหารจัดการ มีระเบียบแบบแผนรู้ว่าจะต้องทำอะไรก่อนหลัง จะต้องช่วยเหลือส่วนไหน และจะต้องอพยพประชาชนไปที่ใด ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการภัยพิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การจัดการ ภัยพิบัติ ปาบึก องค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร

คำนำ

ภัยธรรมชาติ คือการทำลายล้างที่รุนแรงที่หยุดการทำงานของชุมชนหรือสังคมซึ่งมีผลกระทบเป็นวงกว้างเกี่ยวกับชีวิตทรัพย์สินเศรษฐกิจหรือสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบเกินกว่าจะสามารถรับมือไหว (Baas *et al.*, 2008) ปาบึกเป็นภัยพิบัติอันเกิดจากธรรมชาติ (Shaluf, 2007) เป็นพายุหมุนเขตร้อนที่ก่อตัวจากหย่อมความกดอากาศต่ำในทะเลจีนใต้ ต่อมากลายเป็นพายุดีเปรสชัน โดยวันที่ 1 มกราคม 2562 กรมอุตุนิยมวิทยาญี่ปุ่นปรับความรุนแรงของพายุดีเปรสชันเขตร้อนเป็นพายุโซนร้อนและใช้ชื่อว่า ปาบึก (Pabuk) การปรับดังกล่าวทำให้ปาบึกกลายเป็นพายุลูกแรกของฤดูกาล 2562 ถือเป็นพายุหมุนเขตร้อนที่ก่อตัวเป็นพายุโซนร้อนได้เร็วที่สุดในแอ่งมหาสมุทรแปซิฟิกตะวันตกเฉียงเหนือ ถัดมาในวันที่ 3 มกราคม 2562 กรมอุตุนิยมวิทยาของไทยออกประกาศเกี่ยวกับพายุโซนร้อน ปาบึก ฉบับที่ 13 โดยคาดว่าพายุโซนร้อน ปาบึกจะเคลื่อนตัวลงสู่อ่าวไทย ชั่วโงม ซึ่งความเร็วลมดังกล่าวสร้างความเสียหายต่อโครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณูปโภค

ตำบลปากนคร จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นอีกหนึ่งพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากพายุปาบึก โดยได้สร้างความเสียหายต่อบ้านเรือน สิ่งก่อสร้าง ต้นไม้ น้ำทะเลเอ่อล้นเข้าท่วมบ้านเรือนของชาวบ้าน

ที่ปลูกสร้างอยู่ริมทะเล จนทำให้ชาวบ้านในพื้นที่ถูกตัดขาดจากภายนอก และมีชาวบ้านอีกหลายคนอพยพออกนอกพื้นที่ จนพายุปาบึกพัดผ่านไปชาวบ้านจึงได้กลับเข้าพื้นที่เพื่อเข้ามาดูความเสียหายของที่อยู่อาศัย และเริ่มเข้ามาเก็บล้างบ้านเรือน และซ่อมแซมส่วนที่เกิดความเสียหาย

จากเหตุการณ์ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นองค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร เป็นหน่วยงานหลักในการจัดการอุทกภัยในพื้นที่ เนื่องจากมีความชอบธรรมทั้งในด้านอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและในทางปฏิบัติที่ต้องมีความรับผิดชอบต่อประชาชน (Mala *et al.*, 2015) ในฐานะที่เป็นองค์กรที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด (Thongprasert and Choosuk, 2015) องค์การบริหารส่วนตำบลปากนครจึงได้ตระหนักถึงความสำคัญในการบริหารจัดการความเสี่ยงอันเนื่องมาจากสาธารณภัยดังกล่าว ซึ่งได้มีการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร พ.ศ. 2561 ขึ้น โดยจะต้องสอดคล้องกับพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2553-2557 (National Disaster Prevention and Mitigation Committee, 2015) เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการปฏิบัติงานโดยมีการประสานกับหน่วยงานทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานภายในองค์การบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานภายนอกตลอดจนมูลนิธิ

องค์กรสาธารณกุศลสามารถร่วมมือกันในการปฏิบัติงานแก้ไขปัญหาสาธารณภัยได้อย่างเป็นระบบ และเสริมกำลังกันอย่างบูรณาการ มีการดำเนินการตามกรอบแนวทางการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย คือ 1) มีการดำเนินการก่อนเกิดภัยร่วมกัน 2) การดำเนินการระหว่างเกิดภัยร่วมกัน 3) การจัดการหลังเกิดภัย (Chopyot, 2016) เพื่อลดความเสี่ยง ความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและผลกระทบอันเกิดจากสาธารณภัย (Department of Disaster Prevention and Mitigation, 2009) จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการจัดการภัยพิบัติประจำปีขององค์กรบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการจัดการภัยพิบัติประจำปีขององค์กรบริหารส่วนตำบลปากนคร ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการภัยพิบัติประจำปีขององค์กรบริหารส่วนตำบลปากนคร และศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดการภัยพิบัติประจำปีขององค์กรบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการศึกษาดังกล่าวเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการจัดการภัยพิบัติ ต่าง ๆ ต่อไป

ในการศึกษาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการจัดการภัยพิบัติประจำปีขององค์กรบริหารส่วนตำบลปากนคร 2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการภัยพิบัติประจำปีขององค์กรบริหารส่วนตำบลปากนคร และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดการภัยพิบัติประจำปีขององค์กรบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

อุปกรณ์และวิธีการ

ระยะเวลาในการวิจัย

เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม- เดือนพฤษภาคม 2562

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มตัวอย่าง คือ ตัวแทนประชาชนครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในเขตความรับผิดชอบขององค์กรบริหารส่วนตำบลปากนคร จำนวน 5,216 ครัวเรือน ๆ ละ 1 คน โดยศึกษาตัวแทนครัวเรือนที่เป็นหัวหน้าครอบครัว หรือตัวแทนที่บรรลุนิติภาวะในแต่ละครัวเรือน (Pak Nakhon Subdistrict Administrative Organization, 2018) โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) จำนวน 358 คน

1.2 ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ บุคลากรขององค์กรบริหารส่วนตำบลปากนครที่มีส่วนเกี่ยวข้องของด้านการจัดการภัยพิบัติในพื้นที่ตำบลปากนคร จำนวน 8 คน ได้แก่ 1. นายทรงศักดิ์ มุสิกอง ตำแหน่ง นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลปากนคร 2. นางโสมพรรณ คงประพันธ์ ตำแหน่ง ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบลปากนคร 3. นายสุเมธ หนูทอง ตำแหน่ง นักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรบริหารส่วนตำบลปากนคร 4. ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 2, 3, 4, 5 และ หมู่ที่ 6 ตำบลปากนคร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม

1. เครื่องมือเชิงปริมาณ ที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเพื่อใช้สอบถามเกี่ยวกับการจัดการภัยพิบัติประจำปีขององค์กรบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามโดยเป็นคำถาม ที่มีหลายคำตอบให้เลือก

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดการภัยพิบัติประจำปีขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ

2 เครื่องมือเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม และการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม เพื่อใช้สำรวจข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการภัยพิบัติประจำปีขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้งนี้ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจนได้ข้อมูลที่อิ่มตัวจึงยุติการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

2.1) แบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการภัยพิบัติประจำปีขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการภัยพิบัติประจำปีขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.2) การสนทนากลุ่ม จะทำการสนทนาในประเด็นการจัดการภัยพิบัติประจำปีขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช และปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการภัยพิบัติประจำปีขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.3) แบบสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม ผู้วิจัยจะเข้าไปมีส่วนร่วมในการสังเกตในพื้นที่ตำบลปากนคร ในประเด็นการจัดการภัยพิบัติประจำปีขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช และปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการภัยพิบัติประจำปีขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลดังนี้

1.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงปริมาณ

1. สร้างแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

3. นำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

4. ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถามและ รับแบบสอบถามกลับคืนหลังจากกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว

5. นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาใช้ในการวิเคราะห์ สรุปผลเกี่ยวกับ การจัดการภัยพิบัติประจำปีขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงคุณภาพ

1. ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้าง

2. ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม และแบบสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม โดยทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก

3. นำผลการศึกษาจากแบบสัมภาษณ์มาทำการวิเคราะห์พรรณนาและสรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS for Windows version 23 เพื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้รวบรวม ในส่วนนี้จะเป็นการวิเคราะห์ตามการจัดการภัยพิบัติป่าปีกขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนครตำบลปากนคร อำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

1. ค่าร้อยละ (percentage) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (mean) สำหรับระดับความคิดเห็นต่อการจัดการภัยพิบัติป่าปีกขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการภัยพิบัติป่าปีกขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดการภัยพิบัติป่าปีกขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร ตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) สำหรับการกระจายข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยจะนำผลการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม มาเรียบเรียงแล้วทำการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย โดยส่วนใหญ่อายุระหว่าง 21 – 30 ปีและจบการศึกษาระดับปวช./ปวส. ซึ่งส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยมากกว่า 25,000 บาทต่อเดือน และประกอบอาชีพประมง

โดยอาศัยอยู่ในชุมชน/หมู่บ้าน ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในช่วงระยะเวลา 10 ขึ้นไป ซึ่งสมาชิกของครอบครัวมีจำนวน 1–5 คน ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างได้รับผลกระทบจากพายุ ป่าปีกโดยน้ำท่วมบ้าน และได้รับความช่วยเหลือ โดยได้รับสิ่งของบริจาค น้ำท่วม โดยส่วนใหญ่ได้รับความช่วยเหลือจากกองทัพภาคที่ 4 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สถานะเป็นหัวหน้าครัวเรือนและอาศัยอยู่หมู่ที่ 2 บ้านปากนครบน

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดการภัยพิบัติป่าปีกขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร

1. ด้านการปฏิบัติก่อนเกิดสาธารณภัย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นต่อการจัดการภัยพิบัติป่าปีกขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการปฏิบัติก่อนเกิดสาธารณภัย ภาพรวมอยู่ในระดับ “มาก” เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการจัดการภัยพิบัติป่าปีกขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร ด้านการปฏิบัติก่อนเกิดสาธารณภัยพิบัติ โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อการจัดการภัยพิบัติป่าปีกขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร ด้านการปฏิบัติก่อนเกิดสาธารณภัยพิบัติ ต่อการจัดการเตรียมความพร้อมในการรับสถานการณ์ภัยพิบัติโดยการมอบหมายเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มตัวมีความเห็นต่อการจัดการภัยพิบัติป่าปีกขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร ด้านการปฏิบัติก่อนเกิดสาธารณภัยพิบัติ ต่อการจัดการเตรียมความพร้อมในการรับสถานการณ์ภัยพิบัติโดยการ

จัดเตรียมอาหาร เวชภัณฑ์ และอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

2. ด้านการปฏิบัติขณะเกิดสาธารณภัย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการจัดการภัยพิบัติป่าบึกขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการปฏิบัติขณะเกิดสาธารณภัย ภาพรวมอยู่ในระดับ “มาก” เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการจัดการภัยพิบัติป่าบึกขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร ด้านการปฏิบัติขณะเกิดสาธารณภัย โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการจัดการภัยพิบัติป่าบึกขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร ด้านการปฏิบัติขณะเกิดสาธารณภัย ในขณะที่เกิดภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลฯ มีการจัดเจ้าหน้าที่ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของศูนย์ให้ความช่วยเหลือ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มตัวมีความคิดเห็นต่อการจัดการภัยพิบัติป่าบึกขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร ด้านการปฏิบัติขณะเกิดสาธารณภัย ต่อในขณะที่เกิดภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลฯ มีการจัดเจ้าหน้าที่เฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ภัยตลอด 24 ชั่วโมง

3. ด้านการปฏิบัติหลังเกิดสาธารณภัย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการจัดการภัยพิบัติป่าบึกขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการปฏิบัติหลังเกิดสาธารณภัย ภาพรวมอยู่ในระดับ “มาก” เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการจัดการภัยพิบัติป่าบึกขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร ด้านการปฏิบัติหลังเกิดสาธารณภัย โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการจัดการภัยพิบัติป่าบึกขององค์การ

บริหารส่วนตำบลปากนคร ด้านการปฏิบัติหลังเกิดสาธารณภัยต่อการปฏิบัติหลังเกิดภัย โดยการจัดตั้งหน่วยปฐมพยาบาลผู้บาดเจ็บและผู้ป่วย รวมทั้งส่งต่อไปยังสถานพยาบาล โรงพยาบาลอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มตัวมีความคิดเห็นต่อการจัดการภัยพิบัติป่าบึกขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร ด้านการปฏิบัติหลังเกิดสาธารณภัย ต่อการปฏิบัติหลังเกิดภัย โดยการตั้งคณะทำงานเพื่อสำรวจความเสียหาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

จากการศึกษา เรื่อง การจัดการภัยพิบัติป่าบึกขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชพบว่า

1. การจัดการภัยพิบัติป่าบึกขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.1 การจัดการภัยพิบัติการปฏิบัติก่อนเกิดสาธารณภัยผลการศึกษาพบว่า มีการจัดการภัยพิบัติการปฏิบัติก่อนเกิดสาธารณภัย โดยองค์การบริหารส่วนตำบลปากนครร่วมกับผู้นำชุมชน และตัวแทนประชาคมร่วมกันการวางแผนล่วงหน้า ซึ่งแผนดังกล่าวนี้ในแต่ละปีแผนการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้บรรจุลงในแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร พร้อมด้วยการจัดตั้งศูนย์บรรเทาสาธารณภัยที่ต้องคอยช่วยเหลือพร้อมด้วยจัดกำลังเจ้าหน้าที่เฝ้าระวังตลอด 24 ชั่วโมง แม้จะไม่มีเหตุภัยพิบัติ และสิ่งสำคัญคือการจัดสรรงบประมาณเพื่อตั้งไว้เป็นงบประมาณในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ

1.2 ด้านการจัดการภัยพิบัติการปฏิบัติขณะเกิดสาธารณภัยผลการศึกษาพบว่า โดยองค์การบริหารส่วนตำบลปากนครประชาสัมพันธ์ให้

ประชาชนในพื้นที่ให้เตรียมตัวในการรับมือกับภัยพิบัติ ส่วนประชาชนที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงก็ให้อพยพออกจากพื้นที่ดังกล่าว โดยองค์การบริหารส่วนตำบลปากนครได้จัดที่พักอาศัยแก่ผู้ประสบภัย ไว้ 2 แห่ง คือ โรงเรียนท่านครฯ และที่ห้องประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร และเตรียมเรื่องอาหารและน้ำดื่ม และมีหน่วยงานภายนอกเข้ามาให้การช่วยเหลือ เช่น กองทัพอากาศที่ 4

1.3 การจัดการภัยพิบัติการปฏิบัติหลังเกิดสาธารณภัย ผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร มีการจัดการภัยพิบัติหลังเกิดสาธารณภัย โดยองค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร ได้มอบหมายให้งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พร้อมด้วยทีมช่างซ่อมบำรุงขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนครไปสำรวจความเสียหายของประชาชนในพื้นที่ พร้อมกับผู้นำชุมชนในการประสานชาวบ้านให้รับรู้ข่าวสารและมีการเปิดศูนย์รับแจ้งความเสียหายจากประชาชนในพื้นที่โดยตรง เพื่อจะได้รับทราบว่าเป็นประชาชนในพื้นที่ได้รับความเสียหายและประสานให้หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องมาให้การช่วยเหลือ

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการภัยพิบัติ
บึกขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช

2.1.ด้านการวางแผน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านการวางแผนในการจัดการภัยพิบัติเป็นไปในทิศทางที่ดี เนื่องจากการวางแผนในการจัดการภัยพิบัติจะลดการสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งการวางแผนจะเป็นการบริหารจัดการที่ดีส่งผลให้การดำเนินงานในด้านการจัดการภัยพิบัติมีระบบในการบริหารจัดการ มี

ระเบียบแบบแผน รู้ว่าจะต้องทำอะไรก่อนอะไรหลังจะต้องช่วยเหลือส่วนไหน และเมื่อช่วยมาแล้วจะต้องนำประชาชนที่อพยพมาไว้ส่วนไหนบ้าง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนมาจากการวางแผนที่ดีทั้งสิ้น

2.2 ด้านการจัดองค์กร ผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร มีการจัดองค์กรที่เป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผน มีการแบ่งงานกันทำ แบ่งหน้าที่ในการรับผิดชอบ เพื่อให้ทุกคนในหน่วยงานมีงานทำทุกคน เช่น กองช่างรับผิดชอบเกี่ยวกับในพื้นที่ ความเสียหายต่าง ๆ งานป้องกันเป็นการแก้ปัญหาเบื้องต้นรับผิดชอบในภาคสนาม การคลัง การดูแลเกี่ยวกับเงินว่าจะซื้ออะไรต่าง ๆ และเมื่อถึงเวลาเกิดภัยพิบัติขึ้น บุคลากรทุกคนขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร ก็จะร่วมแรงร่วมใจกันช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัยพิบัติ

2.3 ด้านการจัดบุคลากรปฏิบัติงาน ผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร ด้านการจัดบุคลากรปฏิบัติงาน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลปากนครและผู้นำชุมชนร่วมกันประเมินสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะที่เกิดภัยพิบัติ หลังจากนั้นผู้นำชุมชนและ องค์การบริหารส่วนตำบลปากนครปฏิบัติหน้าที่

2.4 ด้านการอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่า โดยองค์การบริหารส่วนตำบลปากนครมีการอำนวยความสะดวกที่ชัดเจน มีการจัดแบ่งงานอย่างเป็นระบบ มีการทำงานอย่างเป็นลำดับขั้นตอน พนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนครมีการทำงานเป็นทีม ทำงานกันอย่างเต็มกำลังความสามารถไม่ทำงานแบบสะเปะสะปะ โดยมีการอำนวยความสะดวกจากหัวหน้าสูงสุดขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร คือนายกองการบริหารส่วนตำบลปากนคร และในส่วน

งานอำนวยการระดับจังหวัด คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้อำนวยการ

2.5 ด้านการประสานงาน ผลการศึกษา

พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลปากนครมีการประสานงานที่กับหน่วยงานต่าง ๆ ได้เข้ามาให้การช่วยเหลือแก่ประชาชนในพื้นที่ เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลปากนครได้รับผลกระทบจากพายุ “ปาบึก” หนักกว่าพื้นที่อื่น หน่วยงานต่าง ๆ จึงได้เข้ามาให้ความช่วยเหลือมาก ซึ่งการให้ความช่วยเหลือไม่ว่าจะเป็นในเล็ก ๆ จนถึงเรื่องใหญ่ เช่น การล้างบ้าน การทำลายต้นไม้ที่ทกลมทับบ้าน ขวางถนน การเปลี่ยนหลังคาบ้านเรือนประชาชน หรือแม้กระทั่งการสร้างบ้านเรือนใหม่ ซึ่งเป็นสิ่งที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากนครได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอกทั้งสิ้น

2.6 ด้านการรายงาน ผลการศึกษา

พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร ด้านการรายงาน ขณะเกิดภัยพิบัติ เนื่องจากระบบไฟฟ้าขัดข้องทั้งจังหวัดนครศรีธรรมราช ส่งผลให้ไม่สามารถรายงานระดับปัญหาให้แก่จังหวัดนครศรีธรรมราชได้ทราบความคืบหน้าของปัญหาภัยพิบัติ ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลปากนครจะต้องใช้วิธีการเขียนรายงาน แล้วนำไปส่งให้แก่จังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อรายงานระดับปัญหา

2.7 ด้านงบประมาณ ผลการศึกษา

พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร การจัดสรรงบประมาณในการจัดการภัยพิบัติ เนื่องจากในการจัดการภัยพิบัติในครั้งนี้จะใช้งบประมาณที่มาก เพราะต้องนำงบประมาณบางส่วนไปจัดซื้อกระเบื้อง 600,000 บาท และต้องจัดซื้อถุงยังชีพอีกประมาณ 1,000,000 บาท ซึ่งงบประมาณดังกล่าวเป็นงบประมาณที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร

กังบประมาณเหลือในปีไว้ใช้ในการเกิดเหตุภัยพิบัติ และผนวกกับมีเงินช่วยเหลือมาจากหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งทำให้เพียงพอต่อการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในครั้งนี้

วิจารณ์

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง จัดการภัยพิบัติของ องค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามสมมติฐานการศึกษา ดังรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการจัดการภัยพิบัติ โดยมีการจัดการภัยพิบัติการปฏิบัติก่อนเกิดสาธารณภัย การจัดการภัยพิบัติการปฏิบัติขณะเกิดสาธารณภัย และการจัดการภัยพิบัติการปฏิบัติก่อนเกิดสาธารณภัย เป็นไปตามสมมติฐาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mala et al. (2016) ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการอุทกภัยอย่างยั่งยืนขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงข่า อำเภอนองเสือ จังหวัดปทุมธานี งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงข่าในการบริหารจัดการอุทกภัย 2) เพื่อศึกษาแนวทางในการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างยั่งยืนขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงข่า ผลการวิจัยพบว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยรวมทั้งด้านการจัดการอุทกภัย โดยเป็นการกำหนดและวิเคราะห์พื้นที่เสี่ยงภัยในพื้นที่การปฏิบัติการช่วงก่อนเกิดภัย ระหว่างเกิดภัย และหลังจากเกิดภัย แนวทางในการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างยั่งยืน คือ การลดความเสี่ยงจากอุทกภัยถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ใน

การจัดการปัญหาอุทกภัยตั้งแต่ระดับปัจเจกชน ชุมชน จนถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องมึบทบาทในการป้องกันและลดผลกระทบจากอุทกภัยในพื้นที่ โดยการสำรวจพื้นที่เสี่ยงหรือจุดที่มีความล่อแหลมต่อการเกิดอุทกภัยในชุมชนเพื่อเป็นข้อมูล ในการจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินงาน และเตรียมความพร้อมในการรับมือได้อย่างถูกต้อง การเตรียมความพร้อมสำหรับเครื่องมือพื้นฐานที่ใช้ในการช่วยเหลือประชาชน การที่ประชาชนเกิดการปรับตัว ในวิถีการดำรงชีวิตที่ต้องปรับตัวอยู่กับน้ำ ตลอดจน การให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวในเบื้องต้นเมื่อเกิดอุทกภัย และสอดคล้องกับงานวิจัย ของ Thongprasert and Choosuk (2015) ศึกษา เรื่อง การจัดการภัยพิบัติขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นและเครือข่ายองค์กรชุมชน ผลการวิจัยพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรชุมชนในพื้นที่ สามารถทำงานร่วมและเสริมซึ่งกันและกันใน ลักษณะการเป็นเครือข่ายการดำเนินงานในการ จัดการภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในพื้นที่ทั้งองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นและองค์กรชุมชนนอกจากจะมีลักษณะ การทำงานเป็นเครือข่ายภายในพื้นที่ของตนเองแล้ว ยังได้ประสานงานกับองค์กรเพื่อความช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยและเหตุการณ์วาทภัยใน พ.ศ. 2553 มี การตั้งศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชนจังหวัดสงขลา เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยโดยมีการจัดระบบการ ประสานงานการจัดระบบข้อมูลระบบการสื่อสาร ระบบอาสาสมัครและระบบการให้ความช่วยเหลือ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินการป้องกันและ แก้ไขปัญหาภัยพิบัติในท้องถิ่นข้อเสนอแนะที่สำคัญ 3 ประการคือ 1) การให้ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการ จัดการภัยพิบัติ 2) การบูรณาการงานร่วมกันของ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับได้แก่หน่วยงานระดับ ท้องถิ่นหน่วยงานส่วนภูมิภาคภาคประชาสังคมและ องค์กรชุมชนและ 3) การเสริมพลังเครือข่ายทาง สังคมให้แก่ท้องถิ่นเพื่อให้สามารถจัดการปัญหา ร่วมกันได้ตลอดไป

2. ผลการศึกษาพบว่า การวางแผนเป็น ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการภัยพิบัติ โดยปัจจัยด้าน การวางแผนในการจัดการภัยพิบัติเป็นไปในทิศทางที่ ดี เนื่องจากการวางแผนในการจัดการภัยพิบัติจะลด การสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนใน พื้นที่ ซึ่งการวางแผนจะเป็นการบริหารจัดการที่ดี ส่งผลให้การดำเนินงานในด้านการจัดการภัยพิบัติมี ระบบในการบริหารจัดการ มีระเบียบแบบแผนรู้ มี การดำเนินการแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย คือ 1) มีการดำเนินการก่อนเกิดภัยร่วมกัน 2) การ ดำเนินการระหว่างเกิดภัยร่วมกัน 3) การจัดการหลัง เกิดภัย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนมาจากการวางแผนที่ดีทั้งสิ้น เป็นไปตามสมมติฐาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Manjantuk and Sabnawin (2015) ศึกษาเรื่อง กล ยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณ ภัยของเทศบาล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1. กลยุทธ์การบริหารด้านการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในภาพรวมอยู่ใน ระดับปานกลางเมื่อพิจารณารายด้านจากค่าเฉลี่ย มากที่สุดลงไป 3 อันดับคือด้านวัตถุประสงค์และ เป้าหมายขององค์การด้านพันธกิจและภารกิจและ ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์การส่วนการ บริหารด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของ เทศบาลในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อ พิจารณารายด้านจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไป 3 อันดับคือด้านการจัดการหลังเกิดภัยด้านการบริหาร

จัดการในภาวะฉุกเฉินและด้านการป้องกันและลดผลกระทบ 2. ปัจจัยเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ได้แก่ ด้านการวางแผนในอนาคต ด้านการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในอนาคตด้านพันธกิจ และภารกิจด้านการเตรียมความพร้อมของทรัพยากรและด้านวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรและมีสัมประสิทธิ์ทำนายคิดเป็นร้อยละ 78.70 3. แนวทางการพัฒนากลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้แก่ หน่วยงานควรกำหนดนโยบายระเบียบและแนวทางการปฏิบัติงานให้ชัดเจนโดยประสานความร่วมมือระหว่างผู้บริหารผู้นำชุมชนและประชาชนร่วมกันประชุมวางแผนการปฏิบัติงานการเตรียมความพร้อมการจัดสรรงบประมาณวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยสำรวจ และจัดทำพื้นที่กลุ่มเสี่ยงที่เข้าถึงได้ยากเพื่อกำหนดเส้นทางจราจรเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินและมีการซักซ้อมแผนการปฏิบัติงานอยู่เสมอ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Adulyapichit (2015) ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการอุทกภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการบริหารจัดการอุทกภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี เพื่อศึกษาประสิทธิผลด้านการบริหารจัดการอุทกภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันต่อกระบวนการจัดการอุทกภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับประสิทธิผล

การบริหารจัดการอุทกภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อกระบวนการบริหารจัดการอุทกภัยและความพึงพอใจของประชาชนต่อประสิทธิผลด้านการบริหารจัดการอุทกภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว อยู่ในระดับมาก โดยประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อกระบวนการบริหารจัดการอุทกภัยในด้านการวางแผนของผู้บริหารที่มีความเหมาะสมเป็นอันดับแรก รองลงมา เป็นด้านการวางแผนจัดการอุทกภัย ด้านการจัดการองค์การให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์อุทกภัย และด้านการควบคุมกระบวนการจัดการอุทกภัย ตามลำดับ ซึ่งประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจประสิทธิผลด้านการบริหารจัดการอุทกภัยในช่วงการฟื้นฟูหลังเกิดภัยพิบัติ อันดับแรก พึงพอใจต่อการบริหารจัดการอุทกภัยในช่วงระหว่างเกิดและก่อนเกิดภัยพิบัติเป็นอันดับรองลงมา ตามลำดับ โดยปัจจัยส่วนบุคคลไม่ว่าจะเป็น เพศอายุอาชีพ ระดับการศึกษา และระยะเวลาการอยู่อาศัยแตกต่างกัน ไม่มีผลต่อความคิดเห็นในกระบวนการบริหารจัดการอุทกภัยและความพึงพอใจประสิทธิผลด้านการบริหารจัดการอุทกภัย

3. ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการภัยพิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Manjantuk and Sabnawin (2015) ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การบริหารด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารด้านป้องกันและบรรเทาสา

ธารณภัยของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ได้แก่ ด้านการวางแผนในอนาคต ด้านการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในอนาคตด้านพันธกิจ และภารกิจด้านการเตรียมความพร้อมของทรัพยากรและด้านวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรและมีสัมประสิทธิ์การทำนายคิดเป็นร้อยละ 78.70 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Adulpjijt (2015) ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการอุทกภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อกระบวนการบริหารจัดการอุทกภัยและความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการอุทกภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว อยู่ในระดับมาก โดยประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในด้านการวางแผนของผู้บริหารที่มีความเหมาะสมเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นด้านการวางแผนจัดการอุทกภัย ด้านการจัดการกับสถานการณ์อุทกภัย และด้านการควบคุมกระบวนการจัดการอุทกภัย ตามลำดับ ซึ่งประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการอุทกภัยในช่วงระหว่างเกิดและก่อนเกิดภัยพิบัติเป็นอันดับรองลงมา ตามลำดับ โดยปัจจัยส่วนบุคคลไม่ว่าจะเป็น เพศอายุอาชีพ ระดับการศึกษา และระยะเวลาการอยู่อาศัยแตกต่างกัน ไม่มีผลต่อความคิดเห็นในกระบวนการบริหารจัดการอุทกภัย และความพึงพอใจในประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการอุทกภัย

สรุป

จากการศึกษาเรื่องการจัดการภัยพิบัติป่าบึกขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร พบว่า

ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการจัดการภัยพิบัติป่าบึกขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนครในระดับมาก เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการจัดการภัยพิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนครเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการปฏิบัติก่อนเกิดสาธารณภัยมากที่สุด รองลงมา ด้านการปฏิบัติหลังเกิดสาธารณภัย และด้านการปฏิบัติขณะเกิดสาธารณภัยน้อยที่สุด ตามลำดับ และในส่วนของจัดการภัยพิบัติป่าบึกขององค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร พบว่าผลองค์การบริหารส่วนตำบลปากนคร และผู้นำชุมชน มีมีการวางแผนล่วงหน้า และมีประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ให้เตรียมตัวในการรับมือกับภัยพิบัติ ส่วนประชาชนที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงก็ให้อพยพออกจากพื้นที่ดังกล่าว และมีหน่วยงานภายนอกเข้ามาให้การช่วยเหลือ ปัจจัยด้านการวางแผนในการจัดการภัยพิบัติเป็นไปในทิศทางที่ดี เนื่องจากการวางแผนในการจัดการภัยพิบัติจะลดการสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งการวางแผนจะเป็นการบริหารจัดการที่ดีส่งผลให้การดำเนินงานในด้านการจัดการภัยพิบัติอย่างมีระบบ

เอกสารอ้างอิง

- Adulyapichit, C. 2015. The flooding disaster management of Rahaeng Tambon Administration Organization of Lat Lum Kaeo, Pathum Thani province. Academic Services Journal Prince of Songkla University. 26(1): 75 – 81. (in Thai)

- Baas, S., S. Ramasamy, J.D. Pryck and F. Battista. 2008. Disaster Risk Management Systems Analysis: A Guide Book. Rome Food and Agriculture Organization of the United Nations. 90 p.
- Chopyot, S. 2016. The study of local administrative cooperation on disaster management: A case study of Roi-Et municipality and adjacent local administrations. Thai Journal of Public Administration. 14(2): 129 - 154. (in Thai)
- Department of Disaster Prevention and Mitigation. 2009 Guideline for People in Preparation for Survival from Disasters Bangkok 138 p. (in Thai)
- Krejcie, R.V. and D.W. Morgan. 1970. Determining sample size for research activities. Educational and Psychological Measurement 30(3): 607-610.
- Mala, T. 2016. The sustainable flood management of Buengchamor Subdistrict Administrative Organization Nongsuea district Pathum Thani province. Valaya Alongkorn Review. 5(2): 75 – 85. (in Thai)
- Mala, T., W. Chinnasri and W. Ruangsom. 2015. The role of local authorities in Pathumthani in Pathumthani province for flood management. Journal of Graduate Studies Valaya Alongkorn Rajabhat University 9(3): 172 – 183. (in Thai)
- Manjaituk, P. 2015 The strategic administration of disaster prevention and mitigation in Muang municipality, Phetchaburi province. Veridian E-Journal, Silpakorn University 8(2): 2351 - 2368. (in Thai)
- National Disaster Prevention and Mitigation Committee. 2015. National Disaster Prevention and Mitigation Plan, 2015 Bangkok 146 p. (in Thai)
- Pak Nakhon Subdistrict Administrative Organization. 2018. Action plan for prevention and relief of public disaster, 2018. Pak Nakhon Subdistrict Administrative Organization Nakhon Si Thammarat 59 p. (in Thai)
- Shaluf, M.I. 2007. An overview on the technological disasters. Disaster Prevention and Management 16(3): 380 - 390.
- Thongprasert, S. and C. Choosuk. 2015. Disaster management of local government organizations and community organization networks. Local Administration Journal 8(4): 112 - 123. (in Thai)